

wutrobny, so ſo boju, so njejſym doſtojnny ſchoł k Božemu blidu twojeje wyſoko doſtojneje wjeczerje, a so ſym ſo taſ na tebi žaloſnje pſchehrěſchil. Wěrnno je, mój lubny Božo, hdyž na mnje hladam, dha ſym pſched tobu we wſchěm njedoſtojnny a njemóžu pſched twojej ſwjatej prawdoſcžu wobſtač. Ale runje taſ je tež wěrnno, so je twój nanaj-lubſchi Syn mój hrěſchny dołh ſe ſwojej drohej krwju ſa-plaćzil, so čžert žaneho prawa wjazy na mnje nima. D to daj mi twjerdže wěricž. D Knježe Jeſom Khryſcže, ty ſy mje pſcheš twojeho ſlužobnika w twojim mjenje dał wot-wjaſač wot wſchitkich mojich hrěchow. Twoje ſłowo nje-móže khač ani jebač. Teho daj ſo mi džeržecž, hdyž chze mi ſatan nałhač, so jemu ſluſham. Ty ſy mi k prawdoſcži a k ſwjecženju ſčžinjeny. Twoje dla a we tebi ſym k hnadže horjewſaty. Twoja poſluſchnoſč je mój hrěch w twojim čžerpjenju ſahubiła, twoja luboſč je moju helu w twojim wumrjecžu roſlamala. D duž, mój Knježe a mój Božo, wučžer pſcheš ſwojeho ſwjateho Ducha wſchitke ſtyſkne myſle ſ mojeje duſche a daj mi w twojim mjenje e wſchej khrobloſcžu prajicž: Sběhú ſo wote mje, ſatanje; Khryſtuſ je mój, jeho krej je moja, jeho prawdoſč je moja; ja wěm, tež mi plăčzi jeho ſłowo „ſa waſ date, ſa waſ pſchelata“. Pſchi tym daj mi woſtač, o Jeſu! Hamjen.

142.

Wježele džaſowanie po wužiwanju ſwjateho wotkaſanja.

Tebi, Knježe Jeſom Khryſcže, ſo džaſuju ſa tu nje-wurjeknjenu hnadu, kotruž ſy mi w twojim Božim wot-kaſanju wopoſaſał. Ty ſy mi twoje čželo jěſč a twoju krej picž dał. D luboſč pſche wſchu měru! Ja wobſedžu nětko wſchitke kubla ſbóžnoſcže, kotrež ſy mi ſaſlužil. Ty ſy nětko mój a ja ſym twój. Ja ſym ſ tobu ſjednocženy,